

Nemocné děti ve školce

Vážená redakce, ráda bych se s vámi tímto způsobem podělila o víc než špatné zkušenosti s nemocnými dětmi ve školce. Moje pětiletá dcera by teď měla chodit do školky. Bohužel, pediatr jí toto zařízení zcela zakázal. Od září 2013 do dubna 2014 nebyla ve školce ani jeden týden vcelku.

Jsem zaměstnaná a s manželem chodíme na směny. Po noční službě nebo po práci od čtyř hodin ráno nemáme možnost si odpočinout, protože doma je dítě, které sice má nárok chodit do vzdělávacího – nikoli sociál-

myslí pouze na svůj vlastní klid a pohodlí. Dají je do školky na celý den, a přitom je ve skutečnosti 95 % z nich na mateřské nebo rodičovské dovolené! Ale samozřejmě, jedno dítě, nemluvně, nevyžaduje tolik času. Zaměstnaní rodiče, kterých je opravdu

ního – zařízení, ale které je omezeno ve svých právech toto zařízení navštěvovat.

„Jé, paní učitelko, já jsem sice ráno blinkala, ale moc jsem vás chtěla vidět!“ „To nevadí, že trošku kašleš, dopoledne to tu zvládneš.“ „No lékař mluvil o výronu, ale nic tam nemá, tak nebude doma.“ „Nic ti není, to je alergický kašel.“

Především za tu poslední větu bych matky facukovala!!! Zvláště když mě kašel konkurující tuberkulóze v posledním stadiu budí z vedlejšího bytu ve dvě ráno den co den.

„No to víš, ten menší je na tom o něco hůř, ten větší to ve školce vydrží. Oni by se doma moc prali.“ „Ano, paní doktorko, ten starší je na tom stejně, ale dneska šel do školky. Maximálně ho přivedu zítra.“ „Chápu, že mu není dobře, ale přijedu, až budu mít čas. Ať si někde sedne.“

Snad horší než fakt, že ty děti jsou skutečně nemocné, jsou jejich nezodpovědné matky, které

menšina, se takových zřudností nedopouštějí. Vědí, jak se sami cítí, když jdou do práce třeba jen s nachlazením. Dokážou si přestavit, jak bolí celý člověk i po pár hodinách urputného kašle.

Vzdělávací zařízení – velký a hlučný kolektiv, rozcvička, společné jídlo, povinná aktivita venku a zase zpět.

Skutečná diskriminace zdraví

Skupina dětí se přizpůsobuje, protože paní učitelka musí přizpůsobit denní program. Bolest hlavy, kašel, rýma, zvracení nebo nechutenství. Oslabený a vyčerpaný organismus nemocného dítěte nezvládá naplánovaný program a je třeba na ně brát ohled. To samozřejmě brzdí ostatní – zdravé děti. Celodenní výlet? Skutečný zdravotní risk.

Luxus v podobě školky na dohled od domu je asi jen v Praze, umístování dětí matek na mateřské (samozřejmě se netýká předškoláčků) a dětí mladších tří let rovněž. (Že by v tom hrály roli tzv.

sponzorské dary?) Bezcitné chování rodičů a výmluvy na platby u lékaře jsou podle mého názoru podnětem ke stížnostem na sociálce. Nikdo se nestará, jaké zdravotní následky mohou tyto „odložené“ děti mít a jaký je rozsah jejich „působnosti“ v kolektivu 28 dětí v jedné třídě. Když člověk vezme do úvahy význam slova „vzdělávací“, musí mu být jasné, že je zcela chybný. „Odkládací ústav“ by asi víc odpovídalo skutečnosti. Chvilky, kdy se děti snaží naučit básničku a u toho předvádět nějaké pohyby, jsou narušované utíráním nosů, kýchním, kašlem apod. Soustředit se na správnou výslovnost u dětí je nemožné, protože mluví přes nos a většina z nich huhlá. U stolečků sedí děti, které by mohly soutěžit v doplňku dalekém. Talíř s obědem je ideální cíl. Odpočinek na zemi, kdy se nárazy kašle zvyšují horizontální polohou, je skutečnou pastvou pro nákazu.

Skutečně nepochopím, proč tu situaci musí zhoršovat bezpráví a mezery v zákonech, na které se všichni odvolávají. Proč nikdo nesmí vykázat rodiče s evidentně nemocným dítětem ze školky? Právo na vzdělání? Proč musejí učitelky snášet urážky a útoky rodičů, kteří brání svoje právo na umístění (chápejte: odložení na celý den až do půl páté nejlépe) dětí arogantní argumentací o naprostém zdraví a proběhlém vyšetření, které bylo „naprosto zbytečné, protože mu nic není“!?

Pamatuji si ze svých školkových let, že součástí ranní přijímací procedury bylo zběžné prozkoumání zdravotního stavu: učitelka si dotykem ruky ověřila, že dítě nemá horečku a nechala si ukázat jazyk. V případě jakékoliv pochybnosti rodiče s dítětem odkázala na kontrolu u dětského lékaře s tím, že pokud bude sledán zdravotní stav dítěte dobrý, může se (s lékařským potvrzením) vrátit. Snad byli naši rodiče v tomto i zodpovědnější, protože by je ani nenapadlo jít s dítětem se „zelenou“ rýmou do školky a „alergický kašel“ byl pojem neznámý.

Myslím, že není třeba vypracovávat složitou legislativu. Stačí vrátit učitelkám jejich právo na posouzení zdravotního stavu dítěte a jeho vykázaní z kolektivu po dobu nemoci. Vzhledem k tomu, že mají v tomto oboru většinou několikaletou praxi, není třeba se obávat zbytečného šikanování z jejich strany, vždyť tím chrání zdraví dítěte. Koneckonců jejich práce bude mít daleko lepší výsledky, když samy nebudou muset čelit častým od „zdravých dětí“ získaným nákazám, které mají za následek jejich absenci. A dětem s oslabenou imunitou, které dopadly jako moje dcera, bude demokraticky umožněno navštěvovat VZDĚLÁVACÍ zařízení.

Soňa Kučerková